

Nyt italiensk hanegevær

Hvis du er til hanegeværer, men ikke vil skyde med et 100 år gammelt våben, kan du købe et nyt. Et spritnyt hanegevær fra Purdey koster ca. en mio. kroner. Er det for pebret, er der også andre muligheder. Vi har testet en næsten ny italiensk Varini fra 1980.

Af Thorkild Ellerbæk

Armi Giuliano Varini, som har produceret testgeværet, er noget af et mysterium. På trods af en del research på alle kilder og træk på gode kolleger i udlandet er Varini ikke en bøsse-mager, som har sat sig synlige spor inden for vores verden.

Vi ved dog, at han primært var en bøssemager, som lavede reparationer og forbedringer på eksisterende geværer i Gardone Val Trompia. Dem har der i tidens løb været rigtig mange af. Der er ikke tvivl om, at han selv byggede geværer. Det skete på indkøbte låse, løb og andre dele fra andre producenter. Slet ikke en ualmindelig fremgangsmåde – det har bøssemagere over hele verden gjort i århundreder.

Således har Varini lavet en del håndbyggede sidelåsgeværer, og den svenske våbenekspert Tobias Hassel har set flere Varini-geværer. Han fortæller, at de fleste er i god kvalitet. Varini var kendt for dobbeltrifler i perioden 1980-90. Ifølge Tobias Hassel er Varinis sidelåsgeværer i samme kvalitet som de bedste fra AYA og Grulla.

Giulianos hanegevær

Mysteriet omkring Varini bliver ikke mindre af, at der faktisk er en del billige Varini-våben i omløb, specielt i USA. Også en del kombinationsvåben er Varini-stemplet. Men de er alle produceret hos den billige del af Rizzini-dynastiet. Og måske har de slet ikke noget at gøre med Giuliano, men derimod en vis E. Varini. Det er bemærkelsesværdigt, at der har eksisteret en bøssemager, som ikke rigtig er noteret nogen steder i den region. Men sporet fordufter her ...

Gardone i dag er mest af alt en industriby, hvor alle de kendte italienske producenter findes, lige fra Beretta til FAUSTI. Men der findes også mindre bøssemagere, gravører og skæftemagere, som laver bestillingsarbejder til nogle af de andre producenter, og så nogle, der måske laver en halv snes geværer om året (Piotti, Fabbri m.fl.). Det er ikke alle, som er store med moderne CNC-maskineri, men til gengæld er de små bøssemagere ofte meget dygtige.

Der er en ret usædvanlig blank og meget lys overflade på baskylen og delene omkring låsen. Det er flot og med til at give geværet det specielle udseende, som afviger fra de lyse baskyler, vi ser på moderne geværer i dag. De er som regel på letvægtslåse og enten matte eller lidt kunstigt blanke.

Den gode Giuliano har altså siddet i sit lille værksted et sted inde i Gardone Val Trompia, omgivet af de store fabrikker og andre kendte, men mindre udbredte bøssebrugere. Ud over de sidelåsgeværer, han lavede, er det altså blevet til i hvert fald en enkelt hanebøsse, som er udført i en rigtig god kvalitet. Den er med en lys, blank baskyle med håndgraverede scroll i kanterne og en roset ved bolten, men ikke nogen decideret udfyldning af de blanke flader. Det er meget elegant, og det er meget pænt graveringsarbejde.

Teknisk set er geværet bygget op efter en klassisk hanebøsser-model med de indvendige fjedre foran som på et sidelåsgevær. Det, der betyder noget her, er, at hanerne er behagelige at røre ved, når de skal spændes. Mønstret på grebsfladen er intakt, og der er helt sikkert ikke pillet ved noget i årene, efter det hele forlod Varinis værksted i 1980.

Det er ikke nemt at vide, når intet er gemt om Varinis

produktion, men der er sikkert tale om et bestillingsarbejde. Der er en signatur på aftrækkerbøjlen. En, som ville have et hanegevær med moderne specifikationer. Det var en tur omkring Tyskland, inden geværet endte i Danmark.

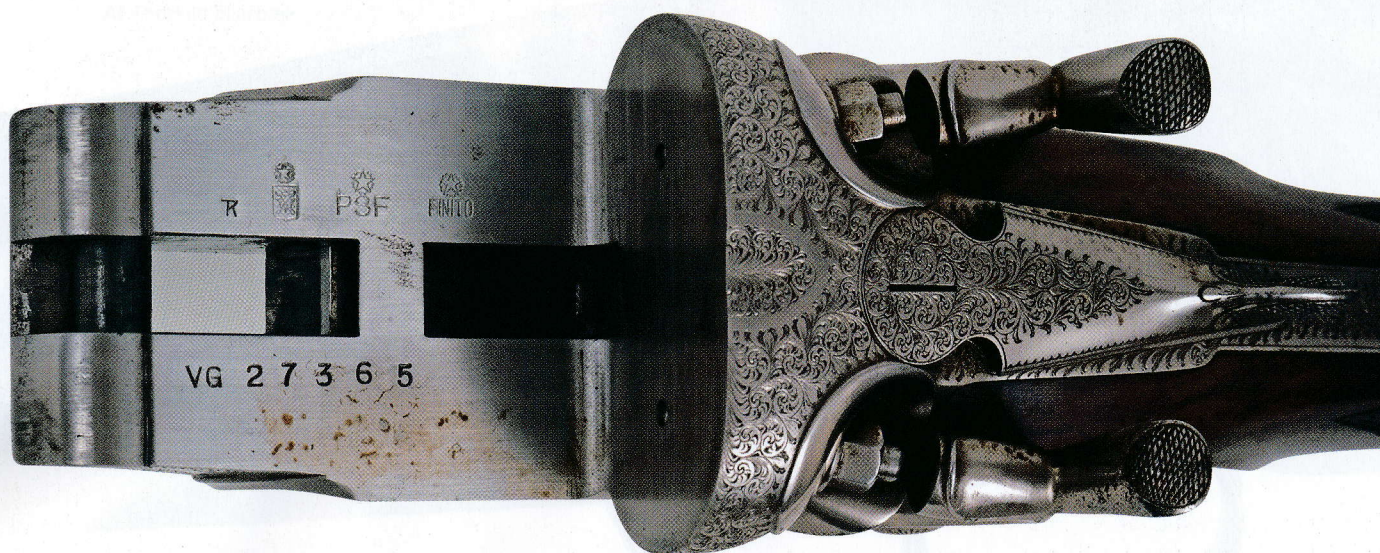
To slags hanebøsser

Hanebøsserne kan opdeles i to kategorier: de engelske og de kontinentale. Hvor de engelske karakteriseres ved letthed, for det meste fint bøssebrugerarbejde og ikke mindst en uovertruffen balance, bliver de kontinentale ved en sammenligning ofte noget tungere i det, med mere 'grovhed' i opbygningen og så med vekslende balance. Og flere er 'maskinfremstillede' end i samme periode i England.

Hvorfor det er sådan, er ikke helt enkelt at forklare. En væsentlig del af forklaringen ligger i, at de engelske hanegeværer, vi normalt ser, er fra den allerbedste periode for de engelske bøssebrugeres produktion. Det væsentlige for dem lå i at flytte jagtgeværet fra tunge forladere til meget ►

Et af steder, hvor kvaliteten i bøsse-magerarbejdet kan ses, er som her på bagkanten af låsen med fint graverede overflader, skruer og de velfungerende haner. Det er tydeligt, at Varini kan sit kram med en perfekt træ til stål-samling. Det er her, der skal snittes helt tæt for at få sådan en god samling.

En helt clean og enkel anlægsflade med en klassisk tværgående låsebolt og en gedigen rekylklods. Med italienske proofmarks. Her som flere steder på geværet er der brugsspor, men de fleste kan renses op, og så vil geværet stå som nyt.

elegante og lette bagladere/hanegeværer. Balance og håndtering på højt plan har altid været et engelsk vare-mærke. De slanke linjer og den stilfulde – ofte underspil-lede – udsmykning var også karakteristisk.

De kontinentale producenter i Sverige, Tyskland, Østrig, Belgien og Frankrig havde nok samme intentioner, men traditionelt gik man ofte efter det 'mere solide'. Undtagel-sen herfra er nogle af de belgiske producenter – i den bedre halvdel – som simpelt hen kopierede engelske ge-værer i en sådan grad, at nogle af dem kunne eksportere halvfabrikata til engelske producenter.

Med italiensk smag for elegance skulle man forvente, at deres våben fra perioden ville ligge tæt på de engelske. Det var ikke tilfældet. Italienske hanegeværer er elegante, men mere i den gode, solide kontinentale stil.

Moderne kontinentalt

Giuliano Varinis hanegevær fra 1980 er en moderne udgave af de kontinentale geværer med en vægt på den anden side af tre kg med ret kraftige løb. Moderne italiensk stål. I det hele taget virker geværet 'tungt', selv om det i realite-ten ikke er det. Det er en fornemmelse, jeg kunne mærke, når jeg satte Varinien op imod en John Blanch fra London fra 1870'erne med næsten samme bruttovægt. Årsagen ligger i, at englænderen har 76 centimeter løb mod italiene-rens 71 centimeter, som alligevel giver lidt for megen tyngde foran. I dette tilfælde er de lange løb med til at give en bedre balance.

Blanch'en er et typisk engelsk vintage-hanegevær med damaskerede løb, og dermed er forskellen i balance og håndtering til at tage og føle på. Det er ikke, fordi jeg i dette

Er man i tvivl om kvaliteten, skal man kigge på de dele, som ikke er umiddelbart synlige. Den indvendige del af forskæftet er i topkvalitet med gode samlinger og så lige detaljen med stopskruer ved de store skruer. Gra-veret – noget, som vi ikke ser meget af i dag.

tilfælde vil sige, at den ene er bedre end den anden, men de fleste vil kunne mærke forskellen.

Teknisk set er der som nævnt tale om en klassisk hane-konstruktion, og det er gode haner, om jeg må sige det sådan. De er bløde og ikke for stramme at spænde op, og det er en behagelig ting. Skal man bruge alt for mange kræf-ter til at spænde hanerne, trækker det ned i hanebogen.

Forskellen på den nye hanebøsse og den gamle kommer for alvor den nye til gavn ved valget af ammunition. Hvor der skal købes og bruges ammunition med forsigtighed i en gammel englænder eller en Husquarna (maks. 65 mm patroner og helst ikke over 28 gram hagl), kan Varinien tage det hele – næsten. Man skal nok ikke putte alt for megen magnum i kamrene på 70 mm, men den klarer uden pro-blemer stålhagl og ladninger på den anden side af 30 gram. ▶

Reload
Swiss^{RS}

The perfect hit!

Det oplagte valg til perfektionister

- Præcist
- Tilgængeligt
- Konsistent

www.reload-swiss.com

Skriften på baskylen indikerer, at Giuliano Varini var en bøssebager/producent. "Armi" foran navnet betyder våben, og det er en betegnelse, mange producenter bruger. At han er forsvundet fra annalerne, er et mysterium.

Det er en fordel i forhold til ældre geværer.

Generelt kan man se, at geværet har været brugt. Der er lidt mærker hist og her, og vedligeholdelsen kunne have været bedre. Men det er kosmetiske pletter, som bliver rettet, inden geværet kommer på salgslisten.

Stramme borerer

Boringen i løbene er 1/2 og 1/1. Det er jo en ret stram udgangsposition, så de fleste vil nok vælge at få justeret til f.eks. 1/2 og 1/4, som jo er den mest anvendelige kombination. To gange 1/2 choke er måske usædvanlig, men slet ikke en dårlig kombination. 1/1 choke er for meget i selv

helt moderne geværer, og de fleste producenter afskriver i brugsanvisningen brugen af stålhagl i så tæt en boring. Løbene er lavet af moderne stål, og overfladen er blank og sort med en ret bred og flad sigteskinne på de 71 centimeter fra kammer til munding.

Jeg havde en smule besvær med Varinien på skydebanen i starten. Det kunne være balancen, men jo flere hagl der kom igennem, jo bedre blev det. Det er et behageligt gevær at skyde med, og rekylen er behagelig. Det skal nævnes, at der er ganske pænt træ på geværet. Mørk valnød med en nydelig åretegning og med netskæringerne på det engelske skæfte og forskæftet 100 % intakt. ►

Lidt ekstravagance er der blevet plads til på aftrækkerbøjlen med guld indlagt i graveringen. K.J.P. forbliver den dag i dag den ukendte, som i 1980 bestilte dette hanegevær hos Giuliano Varini i Gardone Val Trompia.

NTG

Nordic Transport Group

Trophy

Sikker hjemtransport af jagttrofæer...

- ✓ Dør-til-dør transport
- ✓ Toldbehandling
- ✓ Veterinærkontrol
- ✓ CITES
- ✓ Forsikring
- ✓ Mere end 25 års erfaring

Medlem af:

Bob Karlsen

Tlf.: 7634 0916

bka@ntgglobal.com

Henrik Prebensen

Tlf.: 7634 0917

hpr@ntgglobal.com

www.ntgtrophy.com

G. Varini-hanegevær

Der kan være mange grunde til at overveje at gå til hannerne: nostalgien, forkærlighed for det specielle eller interesse for våben. Mange vil være bange for at købe et gevær med over 100 år på tidslinjen, og skal geværet have haner, er det svært at finde noget, som ikke er mindst fra 30'erne. Så er det, jeg vil kalde et nyt hanegevær fra 1980 et oplagt valg. Men svært at finde. Jeg er helt sikker på, at denne Varini ikke blot er et unika-gevær fra Giulianos hånd, men i det hele taget et enestående gevær fra perioden – i hvert fald hos danske forhandlere.

Til den pris, Varinien er sat til, kan der findes en del andre hanegeværer. Det vil typisk være gode Husquarna-modeller eller tyske hanegeværer. Der kan også findes engelske i samme prisklasse eller billigere. Men de er jo så betydeligt mere bedagede. ■

Armi Giuliano Varini: 27.995 kr.
Testgeværet er udlånt af Bøsse-mager
Per Langvad, Viborg/plguns.dk

Konstruktion:

Et kontinentalt, klassisk opbygget hanegevær, som hele vejen igennem bærer præg af godt bøsse-mager-håndværk. Måske ikke håndbygget fra bunden, men alligevel det, vi kalder håndlavet, og på et godt grundlag.

Udseende/finish:

Igen håndarbejde på alle synlige (og usynlige) dele med en perfekt træ-til-metal-finish. Det er et elegant gevær og på trods af dets 'unge alder' kan det begå sig i de bedste vintagekredse.

Håndtering:

Varinien virker en smule tung, selv om vægten ikke er mere end 100 gram over tre kilo. Årsagen ligger sandsynligvis i et forholdsvis tungt løbssæt, og det giver også et balancepunkt, som er rykket frem i forhold til andre side-by-side-geværer.

Value for money:

Er man af den lidt bange type, som ikke helt stoler (for det meste ubegrundet) på en gammel hanebøsse, er det her virkelig et godt køb. Samtidig er jeg sikker på, at dette gevær er et produkt, som ikke findes i flere eksemplarer. Den ukendte historie må også appellere til en ny ejers nysgerrighed.